VERANDER JE LEVEN-VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

19e jaargang - nummer 6

IK BEN GODS BEROEMDHEID
En dat ben jij ook

Medeleven uitoefenen
Bouw jij muren, of maak jij de cirkel groter?

Geef het door
Een spoor van liefdevolle daden

actief

copyright 2017 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger

Layout en ontwerp:
Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefnederland@gmail.com

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit Het Boek, tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 *De gevangenis*
4 *Een grote broer*
6 *Gevoelens*
10 *De keten van vergeving*
12 *De verbrande braadpan*
14 *Wat ik geleerd heb van Hagar*
18 *Gods liefde*
20 *Een beroemdheid van God*
22 *Geef het door*
26 *Medeleven uitoefenen*
28 *Geliefd en op waarde geschat*
30 *Ik trek het me aan*

Blijf niet steken in vroegere fouten en successen,
maar gebruik de ervaringen om een betere toekomst te bouwen.

Gedrongen en gedreven

Ik denk dat het overgrote deel van de mensheid naar mensen zoals Moeder Teresa opkijkt en denkt dat zij nooit zo zouden kunnen zijn; zij zouden nooit zo heilig kunnen zijn of zo'n verschil kunnen maken in de levens van zoveel mensen. Misschien is dat ook wel zo, maar het droevige aan de zaak is, dat veel mensen denken dat ze dan ook maar niets moeten proberen.

Maar Moeder Teresa begon haar werk niet met het idee dat ze heilig zou worden of een Nobelprijs zou ontvangen. Ze begon haar bediening niet met het helpen van miljoenen mensen tegelijk. Ze zag de nood in haar directe omgeving en gaf er gehoor aan. God gebruikt juist doodgewone mensen in heel normale omstandigheden om buitengewone liefde te laten zien. Het is allemaal terug te brengen tot de levensregel die Jezus heeft laten zien, die Hij steeds weer op een andere manier demonstreerde bij verschillende gelegenheden:
God het meest liefhebben en anderen liefhebben zoals onszelf 1 en anderen behandelen zoals wij zelf behandeld willen worden.[2] Als we op die manier proberen te leven; één beslissing tegelijk, één daad tegelijk, één gesprek tegelijk, dan zal de hele wereld niet opeens veranderd zijn, maar zullen onze eigen werelden wel veranderen. Onze eigen levens en die van degenen die we bereiken.

De apostel Paulus zei, toen hij het leven in dienst van anderen dat hij en andere Christenen waren begonnen, probeerde uit te leggen: "Het is omdat we er door de liefde van Christus toe gedrongen worden."[3] Diezelfde liefde kan ons ook aansporen. Hoe meer we Gods liefde in praktijk brengen, des te meer liefde we krijgen en dan wordt het een deel van ons wezen en dan zien mensen er meer van in onze daden. Dit was het geheim van het succes van Paulus en dat van Moeder Teresa, en het geldt ook voor ons.

Deze aflevering van Actief is gewijd aan iedereen die zichzelf dagelijks belangeloos opoffert voor de liefde van Christus. Misschien valt het niemand direct op, maar God weet het en Hij ziet je.

1 Zie Mattheüs 22:37-40
2 Zie Mattheüs 7:12
3 2 Corinthiërs 5:14

Samuel Keating

Een Grote Broer

Door Elsa Sichrovsky

Toen ik negen was, ging ik met mijn oudere broertje zwemmen. Ik kon nog niet zo goed zwemmen, ik had het nooit echt geleerd en mijn zwemkunst bestond uit wat gespartel als een jong hondje en drijven op mijn rug. Mijn broer kon echter heel goed zwemmen, daarom hadden mijn ouders hem met me meegestuurd zodat hij een oogje in het zeil kon houden. Ik had die ochtend ergens met hem over gekibbeld, waarover het ging weet ik niet meer, maar ik ergerde me eraan dat mijn ouders persé wilden dat hij met me mee ging. Ik was vastbesloten om mijn eigen gangetje te gaan en ik wilde in mijn eentje baantjes trekken.

Ik begon aan de ondiepe zijde van het zwembad en dreef op mijn rug, toen het opeens tot me door begon te dringen dat ik misschien wel bijna aan het einde van het bad kwam. Ik was bang dat ik mijn hoofd zou stoten aan de stenen van het bad. Ik dacht dat ik nog maar een paar centimeter van de muur verwijderd was en ik draaide me

al om, maar toen kwam ik tot de ontdekking dat ik nog maar drie-vierde van de afstand had afgelegd. Ik kon echter niet meer op de bodem staan, aangezien ik al in het diepere gedeelte was. Ik raakte in paniek en begon wild om me heen te slaan, waardoor ik alleen maar meer water binnen kreeg. Ik verslikte me en worstelde wanhopig totdat ik twee armen om mijn middel voelde die me boven water hesen en me naar de kant van het bad droegen.

"Gaat het een beetje?" vroeg mijn broer. Ik mompelde iets terwijl ik het badwater uitspuugde.

Ik geneerde me en verwachtte dat hij me zou uitschelden. In plaats daarvan wachtte hij rustig totdat ik wat gekalmeerd was en bracht me toen naar huis. Nu ik er aan terug denk had ik niet bepaald een hechte band met mijn oudere broer. We maakten altijd ruzie over de kleinste dingen, zoals wie het grootste stuk toast kreeg bij het ontbijt. Maar die dag, toen hij me uit het zwembad redde werd het duidelijk dat we een hechte band hadden als broer en zus. Ondanks alle verschillen stond hij me bij toen ik hem het hardste nodig had.

De liefde van mijn broer dient ook als illustratie van de hulp die Jezus me geeft, mijn geestelijke Grote Broer die mij altijd bijstaat. Zelfs wanneer ik me van Hem afwend in mijn trots en koppigheid en tegen Hem klaag over de manier waarop Hij in mijn leven werkt, laat Hij zich niet weerhouden door mijn hooghartige houding en onafhankelijkheid en slaat Zijn armen om me heen wanneer ik in gevaar ben of in stressvolle omstandigheden verkeer.

Onze gevoelens komen en gaan, maar Gods liefde blijft altijd.

– C.S. Lewis

GEVOELENS

Naar een artikel van Maria Fontaine

Wanneer ik alles een beetje zat begin te worden omdat de reeks deadlines me lijkt te overweldigen, helpt het me enorm om even op te houden en mijn hoofd en mijn hart wat rust te geven. Soms ga ik op het balkon staan of zet ik mijn stoel bij de openslaande deuren zodat mijn pijnlijke ogen wat kunnen uitrusten bij de aanblik van de schoonheid die daar te bewonderen is. Ik heb een uitzicht over prachtige bomen en groene velden en in de verte zie ik de bergen. De dicht bijeen staande bomen geven een diepgroene gloed af die een rustgevende uitwerking heeft als je er naar kijkt.

Ik kan me indenken dat de vogels dat ook vinden, want het wemelt hier van de vogels in alle soorten, maten en kleuren. De gele vogels vind ik het mooiste. Niet alleen zijn ze prachtig om naar te kijken, maar ze zingen ook nog eens luid en opgewekt.

Zolang ik me concentreer op al die pracht in de verte is het haast onmogelijk om me niet geïnspireerd te voelen. Helaas is het niet allemaal volmaakt als ik wat beter kijk, zoals met alles in het leven. Het landschap wordt doorsneden door zware zwarte kabels, alsof iemand een dikke streep door een schilderij heeft gezet. Ze proberen mijn uitzicht te bederven. Aan de overkant van het straatje beneden staat een grote satellietschotel op het dak van een klein huisje en er staat een oude betonnen lichtmast die niet meer gebruikt wordt. Hij staat ook nog eens scheef en de bovenkant is er afgebroken zodat er roestige stalen pieken uit steken. Hij schijnt er alleen maar te staan om de pracht van de natuur te bederven.

Ik probeerde juist om me te ontspannen tijdens een van mijn rustpauzes, maar ik keek een beetje teveel naar de dingen die het uitzicht bedierven, en God corrigeerde me op Zijn bijzondere manier door middel van een klein toneelstukje waarin Zijn schepselen de hoofdrol speelden. Terwijl ik aan het kijken was en wat ontmoedigd was door de minder mooie aspecten van het uitzicht landde mijn favoriete gele vogeltje op de draden, een meter van de rand van het balkon af, en begon zijn lievelingsliedje voor me te zingen.

Het stoorde me opeens niet meer hoe lelijk die draden waren, want het drong tot me door dat dit engelachtige boodschappertje daar niet voor me had kunnen zingen als ze er niet geweest waren. Ik begon me wat te ontspannen en toen ging er een paartje felrode vogeltjes op de satellietschotel zitten. Ze zagen er zo ontspannen en vredig uit

en bleven daar een hele tijd zitten om me de kans te geven hun samenzijn te observeren. Ze schenen zo enthousiast met elkaar te communiceren dat ik me haast kon voorstellen hoe ze de gebeurtenissen van de dag met elkaar bespraken. Ik genoot er zo van dat het lelijke van de antenne me niet meer opviel, aangezien hij een podium werd voor deze vrolijke onderbreking.

Toen kwam de slotapotheose toen de donkere wolken er opeens aankwamen. Ik verwachtte al dat de voorstelling nu voorbij zou zijn, maar die was eigenlijk nog maar net begonnen. Het begon te stromen van de regen en toen kwam er een heel koor van zwaluwen en musjes, begeleid door mijn gele aanmoedigingsvogel en nog wat rode vogels op de zwarte draden zitten. Ze kwetterden vrolijk in de regen en lieten het stof en het vuil van zich af spoelen terwijl ze speels heen en weer hipten en kraaiden als een stel kleine kinderen die met de tuinslang speelden.

De regen hield maar een paar minuten aan. Toen de zon weer tevoorschijn kwam van achter de grijze wolken bekeek ik mijn uitzicht zoals ik het nog niet eerder bekeken had. Ik werd getroffen door de gedachte dat de dingen die we in ons leven meemaken, vooral de dingen in onze directe omgeving in drukke tijden, er zo akelig uit kunnen zien dat ze onze dromen over de verre toekomst danig kunnen bederven. Maar er kan zoveel veranderen als we God toestaan ons te laten zien hoe door diezelfde dingen zegen, schoonheid en verrukking kunnen komen die Hij in ons leven wil brengen. Als we toch eens konden onthouden dat al die dingen slechts een podium zijn waarop Hij kostbare schatten van vreugde en hoop kan laten verschijnen en ons kan laten zien dat er schoonheid is in alles wat Hij ons voorschotelt.

De liefde van Jezus is volmaakt. Er zijn een heleboel dingen die leuk zijn, of mooi en geweldig, maar niets is zo volmaakt als Zijn liefde. We leven in een onvolmaakte wereld met onvolmaakte menselijke wezens in onvolmaakte omstandigheden, maar Zijn liefde maakt het ons mogelijk alles te doorstaan wat ons overkomt.

De liefde van Jezus is een geschenk. Dat is maar goed ook, want we zondigen allemaal en maken fouten. Als we de liefde van Jezus moesten verdienen konden we die nooit krijgen.

De liefde van Jezus is eeuwig durend. Zij kan niet gestolen worden of vervalst. Zij wordt niet te oud en raakt nooit uit de mode. Zij is traditioneel en historisch, maar ook modern en hedendaags. Zij is altijd. Hij heeft ons vanaf het begin der tijden liefgehad en zal ons door de eeuwigheid lief blijven hebben.

-Maria Fontaine

DE KETEN VAN VERGEVING

Door Anna Perlini

Ik ben altijd onder de indruk geweest van mensen die kunnen vergeven. Toen ik nog een kind was, was dat een vriendje op school dat geen wraak nam op anderen wanneer ze hem uitlachten om zijn rare gedrag en puistige gezicht. Later moest ik leren hoe ik mijn vriend moest vergeven toen hij me zonder duidelijke reden in de steek liet, zonder iets uit te leggen. Toen kwam het huwelijk, dat eindeloos veel gelegenheden bracht om te vergeven en vergeven te worden. Het samenwerken in een team is ook een goede manier om met vergeving te oefenen.

Om je eerlijk de waarheid te zeggen ben ik nogal gemakzuchtig en vind ik het fijner om iedereen maar zijn gang te laten gaan in plaats van confrontaties aan te gaan en ergens boos over te worden. Maar zou ik iemand kunnen vergeven die een van mijn dierbaren zou vermoorden? Of als ik onrechtvaardig gevangen was gezet en jaren in een cel moest zitten? Of als de oorlog mijn huis en mijn stad had verwoest en ik moest vluchten en een vluchteling zou worden en dan door de meeste mensen vol wantrouwen bekeken zou worden?

Ik weet het echt niet.

Het is goed om te weten dat er zulke vergevensgezinde mensen bestaan, die als bakens van hoop kunnen fungeren. Van Jezus tot talloze zendelingen en activisten. Zo moest ik vandaag denken aan de ouders in een gemeenschap van de Amish die het gezin van de man die hun kinderen doodgeschoten had, vergaven en hielpen.[1] En wat dacht je van Vader Boules George na de twee bombardementen in Tanta en Alexandrië in Egypte waardoor 44 Christenen om het leven kwamen en meer dan 100 mensen gewond raakten op Palmzondag in 2017. Zijn preek was vol vergiffenis voor degenen die de slachtoffers gedood hadden en een oproep voor gelovigen om te bidden dat die mensen het licht mochten zien en Gods onvoorwaardelijke liefde aan den lijve mochten ondervinden.[2]

Ik verbaas me voortdurend over het feit dat er naast wrede mensen die zulke vreselijke wandaden plegen ook personen zijn die in staat zijn tot een vergiffenis die je verstand te boven gaat. Haat brengt haat voort, maar liefde brengt liefde voort, en de liefde van God heeft de macht om een cyclus van liefde te beginnen in plaats van dood. Ik geloof dat het proces vaak begint met kleine stapjes van vergiffenis. Te beginnen in het gezin of een kring van vrienden en collega's. Dit kan onbelangrijk schijnen vergeleken met de grote problemen waar de wereld voor staat, de oorlogen, de gevechten die politici met elkaar leveren, en dat soort dingen. Maar het begint eigenlijk hier, bij ons. Het begint bij onze persoonlijke levens en de keuzes die we elke dag weer maken.

1.Zie https://lancasterpa.com/amish/amish-forgiveness/.
2. Zie http://scoopempire.com/father-boules-george sends-incredibly-humane-message-to-terrorists/.

Door Evelyn Sichrovsky

De donkere wolken en ijzige windvlagen buiten waren grauw en kil, maar niet zo koud als mijn hart. Terwijl ik een braadpan uit de kast haalde en er water in af mat met droge bonen erbij en het fornuis aanstak, dwaalden mijn gedachten mijlenver af en gingen over de gebeurtenissen van de afgelopen weken en maanden.

Twee uur later, toen ik al druk bezig was met andere dingen drong er opeens een scherpe geur in mijn neusgaten: rook! Ik rende naar de keuken. Zwarte walmen stegen op en het deksel van de braadpan danste onder de druk. Ik draaide snel het gas uit, greep de braadpan, zette hem in de gootsteen en deed de kraan open. Er klonk een luid gesis toen ik het deksel van de pan haalde. De pan was roetzwart verbrand en er was niets meer over van de bonen dan een smeulend hoopje. Zelfs het deksel was verkoold. Ik heb al heel vaak pannen laten aanbranden, maar nog nooit zo erg. Hij is naar de Filistijnen! dacht ik. Het heeft geen zin om nog te proberen om hem schoon te schrobben.

Terwijl ik daar stond, omgeven door rook en stoom moest ik onwillekeurig de gelijkenis wel zien met mijn leven van dat moment: een verbrande, zwarte puinhoop. Het is voorbij! Het heeft geen zin om nog te proberen er iets aan te doen.

Toen ik me die avond in bed liet vallen strekte ik in gedachten mijn armen naar Jezus uit. Ik hou van je, fluisterde Jezus terug, en dat zal Ik altijd doen, wat je ook uitgespookt hebt of nagelaten hebt. Samen kunnen we altijd weer opnieuw beginnen.

Mijn verbrande braadpan werd een bron van inspiratie, die me moed gaf wanneer de gevoelens van verdoemenis me dreigden te overvallen. Ik bracht urenlang door met schrobben met vim, en langzaamaan werd het koolzwarte gedeelte grijs en toen eindelijk weer staalkleurig. Naarmate de zilverkleur groter werd nam mijn geloof toe, dat ik innerlijk weer kon genezen. Ik leerde dat wanneer God vergeeft, Hij niet alleen vergeet, maar ook geneest. Zijn onverwoestbare liefde geeft ons de moed om op te staan als we gevallen zijn, het geloof om ons verleden los te laten en de hoop om vooruit te lopen, de toekomst in.

WAT IK VAN HAGAR GELEERD HEB

Door Roald Watterson

Ik wist al van het bestaan van Hagar af door de vele geïllustreerde bijbels die ik als kind gelezen had. Maar dit jaar, nadat ik besloten had de bijbel van voor naar achter over te lezen, kreeg ik een heel nieuwe kijk op haar verhaal, met een geheel nieuwe visie op de liefde die God voor ieder individu heeft.

Hagar was een Egyptische slavin van Sara, de vrouw van Abraham.1 Ze verschijnt op het toneel in het verhaal van Abraham en het verbond dat God met hem sloot. God had Abraham beloofd dat hij afstammelingen zou krijgen die zo talloos zouden zijn als de sterren, maar Sara die nog steeds niet zwanger wordt en ongeduldig wordt over de nog steeds niet nagekomen belofte van God, vraagt Abraham om met haar slavin Hagar naar bed te gaan.

Abraham stemt daar mee in, en weldra verwacht Hagar een kind. Hier wordt het allemaal wat onduidelijk. Volgens

Joodse en de Mohammedaanse overleveringen was Hagar de dochter van een farao die haar als geschenk aan Abraham had gegeven, tijdens een van zijn reizen door Egypte. Of dit waar is, kan niet met zekerheid worden vastgesteld. Wat haar afkomst ook geweest mag zijn, ik begon te begrijpen hoe moeilijk het geweest moet zijn voor een Egyptisch meisje om tussen mensen te leven met een cultuur die zo volkomen verschilde met die van haar. Dus nu ze zwanger is begint ze misschien wel hoop te krijgen dat alles zal veranderen. Misschien hoopt ze dat ze iets voor dit vreemde volk zal gaan betekenen. Misschien begint ze wat verbeelding te krijgen. Hoe het ook was, er staat in de bijbel dat ze “haar meesteres begon te verachten.”2

Sara klaagt daar over tegen Abraham en Abraham zegt tegen Sara dat Hagar haar slavin is, en daarom met haar kan doen zoals het haar goed dunkt.

Wat het ook was dat Sara wilde doen, het maakte dat Hagar wegvluchtte, de woestijn in waar we haar vervolgens aantreffen bij een bron waar ze zich laaft aan het water. Dit is het gedeelte van het verhaal dat

ik prachtig vind: God stuurt daarop een engel die het weggelopen meisje er van overtuigt dat ze terug moet gaan naar het kamp van Abraham. Ze voelde zich waarschijnlijk volkomen waardeloos, ongewenst en onbemind; een meisje met verbeelding en fouten en gebreken, een meisje dat Egyptisch was en misschien nog vast zat aan haar eigen tradities en heidense goden, een meisje dat haar meesteres had veracht; een meisje dat ongetwijfeld nog veel vaker de fout in zou gaan.

Maar hier in de woestijn, te midden van haar wanhoop, verschijnt God aan Hagar, omdat er onder alle omstandigheden en keuzes en fouten en gebreken een hart klopt van een schepsel dat God leven had ingeblazen. En dat is wat God ziet en wil redden wanneer Hij een engel stuurt om dit meisje te vinden wier bestaan in Zijn verbeelding begon en wier levensverhaal Hij in Zijn boek opgetekend had.

Die ene ontmoeting met een engel op die plek in de woestijn is genoeg om Hagar moed te geven om naar huis te gaan. Maar voordat ze gaat geeft ze deze God die haar opgezocht had en tot haar gesproken had een naam. Ze noemt Hem: "De God die mij ziet."3

Je kent waarschijnlijk ook wel van die dagen dat je er niet op je best uitziet of je niet zo geweldig voelt? Bij mij gaan ze meestal vergezeld van raar zittend haar, een rafelige trui die zo makkelijk zit maar heel lelijk is, kleren die niet bij elkaar passen en een intens verlangen om door niemand gezien te worden. Soms krijg ik dit gevoel ook als ik me geestelijk minderwaardig voel, zoals de keren wanneer ik mijn vragen heb over hoeveel ik van God hou of een houding heb die ik maar beter achterwege kan laten, of wanneer ik niet bid of de dingen niet doe die ik moet doen. Dat soort dingen maken dat ik me onwaardig voel om door God gezien te worden.

Maar het zijn juist die gelegenheden waarbij je je het minste waardig voelt om door God bemind te worden, dat God juist iets voor je doet en zegt dat je nog steeds de moeite waard bent. Die gebeurtenissen veranderen je. En dat deed God die dag voor Hagar. Hij liet haar zien dat Hij om haar gaf. Hij paste op haar en Hij had een plan voor haar leven. Zoveel kracht heeft dat als je door God gezien wordt. Het was die kracht die Hagar innerlijke moed gaf om terug te keren naar een situatie die een paar dagen daarvoor nog onaanvaardbaar voor haar was geweest.

Er zit een heleboel in dit verhaal dat ik mooi vind, maar dit zijn de drie hoofdpunten:
Ten eerste bestaan er voor God geen minderwaardige personages. Het Bijbelverhaal mag dan teruggebracht zijn tot een of twee hoofdstukken en haar rol was slechts een bijrol in het verhaal van Abraham en Sara. Maar God had een boek waar haar naam op stond, waarin zij de hoofdpersoon was, het verhaal van haar leven. En dat geldt voor iedereen die het gevoel heeft dat hij een bijrol speelt in het verhaal van iemand anders.

Ten tweede weet God alles af van de vreselijkste, mindere momenten in je leven, maar gelooft Hij nog steeds in je. Waar je je op dit moment ook bevindt, hoe je er geestelijk of fysiek ook voor staat, God ziet je en gelooft in je.

Ten derde ging God Hagar achterna toen ze wegliep en Hij vond haar weer terug. Er zijn zoveel momenten in mijn leven waarop ik van situaties gevlucht ben. Misschien niet fysiek, maar emotioneel sloot ik me er van af, of sloot ik mezelf op als ik me overweldigd voelde. Ik weet best dat ik zulke dingen ook gedaan heb bij God. Maar God ziet precies waar ik zit; emotioneel, fysiek en geografisch en er is niets dat me van Zijn liefde kan scheiden.

1 Lees het verhaal in Genesis 16
2 Genesis 16:4
3 Genesis 16:13

GODSLIEFDE

OM OVER NA TE DENKEN

De Here, uw God is bij u…Hij zal opgetogen van blijdschap over u zijn. … Hij zal over u juichen met een lied van vreugde.

-Zefanja 3:17

Al zijn we onvolledig, toch houdt God volledig van ons. Al zijn we onvolmaakt, toch houdt God volmaakt van ons. Al voelen we ons verloren zonder een kompas, Gods liefde omvat ons volledig en Hij houdt van ons allemaal, zelfs van degenen die vol met fouten zitten en veracht worden, die zich raar gedragen, die verdrietig zijn of gebroken.

-Dieter F. Uchtdorf

De maker van de sterren zou liever voor je sterven dan zonder je leven. Dat feit staat vast. Als je dus ergens over moet opscheppen, schep daar dan over op. -Max Lucado

Gods nimmer falende liefde voor ons wordt steeds weer bevestigd in de Schrift. Of je het nu gelooft of niet, het is waar. Onze twijfels doen niets af aan de liefde van God, noch doet geloof iets om iets aan die liefde toe te voegen. Hij stamt uit de kern van God, die liefde is, en stroomt door ons heen door onze eenheid met Zijn geliefde Zoon.

-Jerry Bridges (1929-2016)

God is liefde. Hij had ons niet nodig. Maar Hij wilde ons graag. En dat is het meest verbazingwekkende.

-Rick Warren

Ik ben ervan overtuigd dat niets ons kan scheiden van Gods liefde, die in Christus tot uiting komt. De dood niet, het leven niet, engelen niet, regeringen niet, de dingen van vandaag niet, de dingen van morgen niet. Nee, er is geen enkele kracht die dat kan. Hoe hoog we ook zijn gestegen of in welke diepte we ons ook bevinden, niets in de hele schepping kan ons scheiden van Gods liefde, die ons gegeven is in Christus Jezus, onze Here.

-Romeinen 8:38-39

Je Hemelse Vader houdt van je, van jullie allemaal. Die liefde verandert nooit. Die wordt niet beïnvloed door je uiterlijk, je bezittingen of de hoeveelheid geld die op je bank staat. Die wordt niet veranderd door je talenten en mogelijkheden. Hij is er gewoon. Hij is er voor je wanneer je bedroefd bent en wanneer je blij bent, ontmoedigd of vol hoop. Gods liefde is er voor je, of je nu wel of niet gelooft dat je liefde verdient. Hij is er eenvoudig altijd.

-Thomas S. Monson

IK BEN EEN BEROEMDHEID VAN GOD

Door Chris Mizrany

Mijn dochter Kristen is een beroemdheid. Al sinds haar geboorte. Mijn vrouw en ik volgen al haar gangen en maken verslagen over haar buien, de gezichten die ze trekt en wat ze doet. We praten voortdurend over haar en vertellen iedereen verhalen over de grappige gewoonten die ze er op nahoudt of nieuwe dingen die ze lekker vindt.

We ondersteunen haar en zorgen voor haar en doen ons best om haar tegen alle gevaren te beschermen. Ze krijgt alle aandacht, zelfs in het holst van de nacht, en we staan weer vol verwachting op om te zien wat ze de volgende dag weer zal gaan doen. Als ze lacht moeten wij lachen en haar tranen zetten ons aan om de situatie voor haar te verbeteren. In onze ogen is zij de beste.

Ze heeft echter ook minder grappige kanten; ze maakt het ons moeilijk tijdens het eten en gaat niet graag naar bed. Ze raakt ook weleens dingen aan waar ze niet aan mag komen. We leren haar om haar wensen op een rustige, duidelijke manier aan ons voor te leggen in plaats van er om te gillen. We belonen haar voor de vooruitgang die ze maakt en straffen haar ook wel als ze iets stouts doet. Ze is absoluut niet volmaakt, maar ze is onze dochter en we zijn gek op haar.

En weet je wat? Ik ben ook zo'n beroemdheid. Ik ben een van Gods beroemdheden.

Zo onvolmaakt als ik ben, breng ik vreugde aan het hart van mijn Vader. Hij kijkt naar alles wat ik doe en vindt het heerlijk om te zien wat ik nu weer zal doen. Hij stuurt me aanmoedigende boodschappen door middel van Zijn Woord en beschermt me als ik de wijde wereld in ga. Hij is rechtvaardig en leert me door mijn keuzes en de gevolgen daarvan.1 Door het offer dat Hij me gebracht heeft geeft Hij me blijvende liefde en Hij staat altijd klaar om mijn verzoeken aan te nemen, waar ik ook ben.2 De beloningen die Hij voor me heeft zijn onbetaalbaar en eeuwig en je kunt het geloven of niet, ik ben Zijn lieveling. En jij ook.3

In een wereld waar we elkaar op allerlei mogelijke manieren kunnen 'volgen' is het een troost om te weten dat God geen sociale media nodig heeft, geen artikelen in tijdschriften, geen status check om ons te begrijpen. Hij kende ons al voordat we tot stand gekomen waren en zal ons altijd dicht bij Zich houden. We zijn bijzonder voor Hem en Hij heeft een plan voor ons. Net zoals mijn hart verwarmd wordt wanneer mijn dochtertje "Pappa!" roept, zo wordt het hart van onze Vader geraakt als we naar Hem uitroepen. 4 Of je je nu waardevol voelt of niet, voor Hem ben je de beste!

God heeft jouw foto in Zijn portefeuille zitten.

Tony Campolo

1 Zie Spreuken 3:11-12
2 Zie Lukas 12:29-31; Mattheüs 7:11
3 Zie 2 Corinthiërs 6:18
4 Zie Galaten 4:5-7

Geef het door

Door Michele Roys

Ik heb laatst gelezen over de "Pay it Forward" beweging.[1] Het viel me op hoe eenvoudig hun filosofie is.
Als je iets goeds ontvangen hebt, geef het dan door. Maar het is toch moeilijk om belangeloos iets te doen, alleen maar omdat de persoon je geholpen heeft, of omdat je de kringloop niet wilt verbreken.

Heel vaak heb ik zelf in problemen gezeten en werd ik door iemand geholpen.
Toen ik 19 was en wegging uit India nadat ik er twee jaar als vrijwilliger had gewerkt was ik heel verdrietig. Ik hield van het werk dat ik er had gedaan met minder bedeelde kinderen, doven en het hulpverleningswerk dat ik er had gedaan. Het was ook niet eenvoudig om mijn koffer te pakken. Ik had een hoop verzameld tijdens mijn verblijf daar en ik mocht maar een beperkt aantal kilo's meenemen met het vliegtuig. Dus moest ik alles wat niet in een koffer paste achterlaten. Ik had verder alleen nog een kleinere handtas en een gitaar. Ik kwam drie uur van tevoren op het vliegveld in New Delhi aan met een bedroefd hart. Ik vond het verdrietig om weg te gaan en alles wat ik fijn had gevonden vaarwel te zeggen en afscheid te nemen van de mensen van wie ik was gaan houden.

Ik had van tevoren over de bagage gebeld en toen hadden ze me verteld dat ik 32 kg mee kon nemen, en mijn gitaar zou tellen als extra handbagage. Maar toen ik bij de check-in kwam zei de dame daar dat dit voor deze vlucht niet gold, dat ik maar 23 kg mee kon nemen en dat de gitaar niet als handbagage kon worden beschouwd. Bovendien was mijn kleine handtas ook nog te zwaar.

Daar stond ik dan. Ik kon het bedrag aan overgewicht niet betalen en ik kon haast niet geloven dat ze me nu een heel ander verhaal vertelden dan wat ze me aan de telefoon hadden verteld.
Ik vroeg naar de manager. Terwijl ik wachtte tot hij naar me toe zou komen zag ik dat hij zich ergens over op stond te winden. Hij stond met drie mensen te praten en ik wist meteen dat dit een slecht moment was om hem te benaderen. Ik bad wanhopig dat God iets zou doen. Mijn vrienden hadden me naar het vliegveld gebracht en waren alweer vertrokken en ik wist niet hoe ik mijn kleren en/of gitaar kwijt moest raken, mocht dat nodig zijn.

De manager vroeg me nors wat ik moest. Ik probeerde hem mijn probleem zo duidelijk mogelijk uit te leggen en vroeg hem of hij me de boete voor overgewicht niet kon kwijtschelden, aangezien ik er het geld niet voor had. Hij wilde echter geen uitzondering maken en zei dat ik mijn vlucht zou missen als ik niet betaalde. Anders moest ik mijn extra spullen maar in de vuilnisbak

gooien, zodat ik de vlucht nog kon halen.

Misschien kun je je voorstellen hoe ik me voelde. Helemaal verslagen. Ik vroeg me af waarom dit gebeurde. Het was mijn schuld niet dat de mensen van de vliegmaatschappij me de verkeerde info hadden gegeven. Ik vond dat het heel eenvoudig zou moeten zijn voor de manager om "ja" te zeggen, en zeker toen ik hem had verteld dat ik twee jaar vrijwilligerswerk had gedaan om zijn landgenoten te helpen.

Toen kwam er iemand naar me toe om te vragen wat er aan de hand was. Ik legde het hele verhaal uit; de reden waarom ik in India was geweest en mijn probleem dat ik nu had. Ik legde ook uit dat ik de manager had gevraagd om te helpen maar dat hij niet in de stemming scheen te zijn om wat toeschietelijker te worden.

Deze man werkte voor een andere luchtvaartmaatschappij en het bleek dat hij de manager persoonlijk kende. Hij zou hem wel even gaan vragen of hij me niet wilde helpen, maar die deur ging niet open. De manager zei dat hij wel wat anders aan zijn hoofd had.

De man dacht even na en zei toen: "Ik zal de boete voor je overgewicht betalen. Ik ga ook mee op deze vlucht en het zou zonde zijn als je hem moest missen na alles wat je voor mijn landgenoten gedaan hebt." Ik was diep onder de indruk en opgelucht en ontzettend dankbaar.

Tijdens de lange vlucht zat ik naast hem en hij vertelde dat hij

toen hij jonger was, ongeveer van de leeftijd die ik nu was, in een zelfde soort situatie had verkeerd. Iemand was langs gekomen en had gevraagd of hij hulp nodig had. Hij had zijn probleem uitgelegd en die bewuste persoon had zijn treinkaartje betaald en hem gevraagd om hetzelfde voor iemand anders te doen die in zo'n situatie zou komen te zitten.

Hij zei dat hij medelijden met me had gehad toen hij me heen en weer zag ijsberen op het vliegveld, aangezien hij zelf drie dochters had. Een daarvan was die dag op weg naar Engeland en hij had zich voorgesteld hoe zij zich gevoeld zou hebben als zij op die manier vast had gezeten en hulp nodig had gehad, en daarom had hij besloten me te helpen.

Hij was blij dat hij me geholpen had, want niet alleen was hij zelf geholpen toen hij jong was, en had hij het gevoel dat het nu zijn beurt was om dat door te geven, maar ook omdat hij voelde dat dit het juiste was. Hij zei dat hij wist dat God altijd alles zag en dat God iets voor zijn dochters zou doen als die ooit in een benarde situatie terecht zouden komen.

Deze man gaf het door, redde mijn hachje en maakte grote indruk op me. Sinds die tijd heb ik altijd mijn best gedaan om mensen te helpen en hen te geven wat ze nodig hadden. Ik weet dat dat het juiste is, maar het komt ook doordat iemand dat voor mij heeft gedaan. We geven vanuit ons hart en geven op die manier door wat ons gegeven is.

1. Zie http://www.payitforwardfoundation.org/about.

MEDELEVEN UITOEFENEN

Door Joyce Suttin

Afgelopen zondag zat ik naar een interview te kijken. Er werd aan de gast in het programma gevraagd: “Wat vindt u de grootste nood in de wereld tegenwoordig?” Zonder een moment te aarzelen antwoordde hij: “Medeleven. De wereld heeft meer medeleven nodig.”
Ik had waarschijnlijk zonder er bij na te denken gezegd dat de wereld meer liefde nodig heeft. Maar ik vond zijn antwoord heel goed. Het was veel specifieker.

Medeleven is, je proberen voor te stellen hoe het zou zijn om in andermans schoenen te staan. Je geeft iemand anders het voordeel van de twijfel. Je beseft dat iedereen zijn eigen problemen heeft. Het helpt om beter te luisteren en iemand minder snel de les te lezen. Het helpt om meer begrip te hebben en een beter oordeel te kunnen vellen.

Toen herinnerde ik me iemand die ik had leren kennen, Judy genaamd. Toen ik haar voor het eerst in de buurt had gezien probeerde ik vriendelijk te zijn. Ze gaf me nauwelijks antwoord. Na maandenlang geprobeerd te hebben om een gesprek met haar aan te knopen, gaf ze eindelijk antwoord en legde uit dat ze zware rugproblemen had en dat het lopen haar zoveel pijn deed dat ze nauwelijks kon praten. Na haar operatie en haar herstel werden we goede vrienden. Dat heeft me geleerd om niet te snel over mensen te oordelen. Vaak gaan ze door dingen heen waar we ons geen voorstelling van kunnen maken. Judy heeft me veel geleerd over medeleven.

In deze wereld van vandaag, waarin mensen zo snel oordelen over situaties die ze op hun computerscherm tegenkomen, hebben we meer medeleven nodig. Als het een doodgewone zaak is geworden om te oordelen, mensen te dwingen en nare dingen tegen elkaar te zeggen zonder de tijd te nemen om elkaar te begrijpen, hebben we meer medeleven nodig. Als we toestaan dat er muren om ons heen worden gebouwd door angst hebben we meer medeleven nodig. Als we willen dat Jezus ons leven en onze gedachten meer beheerst, hebben we meer medeleven nodig.

Wees blij als anderen blij zijn en wees verdrietig als zij verdrietig zijn.
-Romeinen 12:15

Denk aan de mensen die in de gevangenis zitten, alsof u zelf gevangen was. Denk ook aan de mensen die mishandeld worden. Omdat u zelf een lichaam hebt, kunt u met hen meevoelen.
-Hebreeën 13:3

Maak het voornemen om zachtmoedig te zijn tegen de jongeren, meelevend met de bejaarden, meevoelend met hen die strijd hebben en geduldig met de zwakkeren en hen die fout zitten. Ergens in je leven maak je dat zelf mee.
-Lloyd Shearer (1916-2001)

Als je iemand wilt bekritiseren over zijn fouten, stel jezelf dan de volgende vraag:
Welke fout die ik zelf heb gemaakt, lijkt het meest op de fout waar ik kritiek over ga geven?
-Marcus Aurelius (121-180)

Geliefd en op waarde geschat

Toen Jezus gevraagd werd welk gebod van God het belangrijkst was antwoordde Hij: “Heb de Here uw God lief met heel uw hart, ziel en verstand. En houd net zoveel van uw medemens als van uzelf. Deze twee geboden zijn de basis van de hele wet en de profeten.”[1]

Het was duidelijk dat Hij heel goed wist dat we zouden leren wat het betekent om heilig te zijn terwijl we leerden om lief te hebben. Ik denk dat Hij ook wel wist dat dit waarschijnlijk het moeilijkste gebod was om na te komen. We hadden beter een lijst met regels kunnen hebben, dan zouden we weten wie zich er aan hield en wie niet. Wie er waardig was en wie niet. Nu zitten we met de onmogelijke taak dat we iedereen om ons heen moeten liefhebben, zelfs degenen die het niet waard lijken te zijn.

Maar lange tijd heb ik niets van Zijn geboden begrepen. Ik dacht dat liefde gelijk stond aan waardig zijn. God hield van me omdat ik Zijn liefde waard was, en ik hield van anderen die mijn liefde waardig waren.

Toen vroeg mijn hart op een dag: “Wat heb ik gedaan dat me waardig maakt om geliefd te zijn bij God? Niets. Heb ik op wonderbaarlijke wijze mijn zonden en tekortkomingen binnen de liefdevolle perken gehouden?

Nee.” Ik kwam tot het besef dat Hij niet van me houdt omdat ik het waard ben, maar dat ik waardig ben omdat Hij van me houdt. Het duurde even voordat dat tot me doordrong. Het was heel bevrijdend voor me dat ik geen ‘punten’ hoefde te behalen. Het was ook heel vernederend om te realiseren dat Hij van me hield zonder dat ik het verdiende.

Het is zo tegenstrijdig met alles wat er in de wereld gaande is. Waardigheid wordt gelijk gesteld aan prestaties, punten behalen en cijfers. Maar de enige reden waarom ik waardig ben voor God is dat Hij van me houdt. Toen begreep ik eindelijk wat Johannes bedoelde toen hij zei dat wij van God houden omdat Hij ons eerst liefhad. [2] Als we beseffen hoe diep de liefde van God voor ons is en hoe onwaardig we zijn, hoe zouden we Hem dan niet lief kunnen hebben!

1 Mattheüs 22:37-40
2 Zie 1 Johannes 4:19

De liefde van God is getrouw en is eeuwigdurend. En hij is er voor jou als je wilt. Je hoeft alleen maar te vragen:

Lieve Jezus, kom alstublieft in mijn leven, vergeef me de verkeerde dingen die ik gedaan heb en help me om U en anderen lief te hebben. Amen

IK TREK HET ME AAN

Een boodschap van Jezus

Ik ken je, Ik zie je en Ik geef om je. Ik trek het Me aan als je verdriet hebt. Het kan Me wel wat schelen hoe je je voelt. Ik vind het belangrijk wat je denkt. Ik trek Me de moeilijkheden en de narigheid aan waar je mee te kampen hebt. Ik geef om je kinderen. Ik vind het naar als je ziek bent. Ik ben bezorgd over je financiële problemen. Je woningsituatie en materiële noden gaan Mij aan. Ik ben bezorgd dat je kinderen hebben wat ze nodig hebben en Ik weet over de reparaties die er aan komen. Ik leef met je mee als je geestelijke strijd hebt.

Ik ontvang je met open armen. De liefde die je Mij stuurt door middel van je gebeden en je liefde voor anderen is kostbaar in Mijn ogen. Zij schitteren voor Mij als goud. Je liefde komt als een heerlijke geur die verkoelt en verfrist. Mijn dierbaar kind, Ik houd zielsveel van je!